

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI PER A LA TRANSICIÓ ECOLÒGICA

9466 *Reial decret 818/2018, de 6 de juliol, sobre mesures per a la reducció de les emissions nacionals de determinats contaminants atmosfèrics.*

I

L'atmosfera és un bé comú indispensable per a la vida respecte del qual totes les persones tenen el dret del seu ús i gaudi i l'obligació de la seva conservació. Per la seva condició de recurs vital i pels danys que de la seva contaminació es poden derivar per a la salut humana, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa, la qualitat de l'aire i la protecció de l'atmosfera han estat, des de fa dècades, una prioritat de la política ambiental.

El Regne d'Espanya és part del Conveni de la Comissió Econòmica per a Europa de les Nacions Unides (CEPE/ONU) de 1979 sobre la contaminació atmosfèrica transfronterera a gran distància (d'ara endavant «Conveni LRTAP», per les seves sigles en anglès de Long-Range Transboundary Air Pollution). Aquest Conveni va ser ratificat pel Regne d'Espanya el 28 de juny de 2005 i consta de diversos protocols, i és d'una rellevància especial el Protocol de 1999 relatiu a la reducció de l'acidificació, de l'eutrofització i de l'ozó troposfèric, el denominat «Protocol de Göteborg».

En l'àmbit de la Unió Europea, la Directiva 2001/81/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre, sobre sostres nacionals d'emissió de determinats contaminants atmosfèrics, té per objecte limitar les emissions de contaminants acidificants i eutrofitzants i de precursors d'ozó per reforçar la protecció del medi ambient i de la salut humana davant dels riscos dels efectes nocius de l'acidificació, l'eutrofització de l'aigua i l'ozó en la baixa atmosfera i avançar cap a l'objectiu a llarg termini de no superar les càrregues i els nivells crítics i de protegir de manera eficaç tota la població davant dels riscos coneguts per a la salut que es deriven de la contaminació atmosfèrica mitjançant la fixació de sostres nacionals d'emissió. La Directiva s'aplica a totes les fonts resultants d'activitats humanes dels contaminants següents: amoníac (NH_3); òxids de nitrogen (NO_x); compostos orgànics volàtils no metànics (COVNM) i diòxid de sofre (SO_2). Per assolir la seva comesa, la Directiva estableix uns sostres nacionals d'emissió, entesos com la quantitat màxima d'una substància que pot emetre un Estat membre en un any.

Per complir el que disposa la Directiva esmentada, Espanya va aprovar el 25 de juliol de 2003, per Acord del Consell de Ministres, el primer Programa nacional de reducció progressiva d'emissions nacionals de diòxid de sofre (SO_2), òxids de nitrogen (NO_x), compostos orgànics volàtils (COV) i amoníac (NH_3) («Butlletí Oficial de l'Estat» de 23 de setembre).

La Comunicació de la Comissió Europea de 21 de setembre de 2005, titulada «Estratègia temàtica sobre la contaminació atmosfèrica» (d'ara endavant ETCA), desenvolupa els eixos estratègics de la política de la Unió Europea en relació amb les emissions atmosfèriques antropogèniques i la qualitat de l'aire.

En aquesta matèria és obligat referir-se també a dues iniciatives bàsiques: l'Estratègia espanyola de qualitat de l'aire, aprovada per Acord del Consell de Ministres de 16 de febrer de 2007, i la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, que estableix les bases en matèria de prevenció, vigilància i reducció de la contaminació atmosfèrica amb la finalitat d'evitar i, quan això no sigui possible, minorar els danys que se'n puguin derivar per a les persones, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa. Per a això, l'article 5 estableix que correspon a l'Administració General de l'Estat, amb la participació de les comunitats autònomes, entre altres competències, les d'actualitzar la relació de contaminants, definir i establir els objectius de qualitat de l'aire,

elaborar i aprovar els plans i programes d'àmbit estatal necessaris per complir la normativa comunitària i els compromisos que es derivin dels acords internacionals sobre contaminació atmosfèrica transfronterera, així com elaborar i actualitzar periòdicament els inventaris espanyols d'emissions.

Fruit del que disposen la Directiva 2001/81/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2001, sobre sostres nacionals d'emissió de determinats contaminants atmosfèrics, i l'esmentada Llei 34/2007, de 15 de novembre, s'aprova el II Programa nacional de reducció d'emissions, mitjançant Acord del Consell de Ministres de 7 de desembre de 2007.

Posteriorment, l'any 2012, es revisa el Protocol de Göteborg i, com a conseqüència d'aquesta revisió, s'estableixen nous compromisos de reducció de les emissions de diòxid de sofre (SO_2), òxids de nitrogen (NO_x), compostos orgànics volàtils no metàncs (COVNM) i partícules fines ($\text{PM}_{2,5}$), i es promou la reducció de les emissions de carboni negre per al 2020 i els anys següents, i es pren el 2005 com a any de referència. Aquest Protocol, a més, insta a recollir i conservar informació sobre els efectes nocius de la concentració i deposició de contaminants atmosfèrics en la salut humana i el medi ambient, així com a participar en programes en el marc del Conveni LRTAP centrats en els efectes.

Així mateix, la Decisió 1386/2013/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de novembre de 2013, relativa al Programa general d'acció de la Unió Europea en matèria de medi ambient fins al 2020, anomenat setè Programa acció en matèria de medi ambient, amb el lema «viure bé respectant els límits del nostre planeta», confirmava l'objectiu a llarg termini de la Unió sobre qualitat de l'aire d'assolir uns nivells de qualitat tals que no hi hagi importants efectes negatius i riscos per a la salut humana o el medi ambient i, amb aquesta finalitat, insta que es compleixin plenament la legislació de la Unió sobre qualitat de l'aire i els objectius i les accions estratègics per a després del 2020, i que es redoblin els esforços en les zones en què la població i els ecosistemes estan exposats a nivells elevats de contaminants atmosfèrics.

Tanmateix, malgrat els avenços efectuats en els últims anys sobre les emissions antropogèniques a l'atmosfera i la qualitat de l'aire, la Comunicació de la Comissió Europea de 18 de desembre de 2013 «Aire pur per a Europa» (la denominada ETCA revisada) assenyalava que segueixen havent-hi importants efectes negatius i riscos per a la salut humana i el medi ambient.

Per tot això, el règim de sostres nacionals d'emissió establert per la Directiva 2001/81/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre, va ser objecte de revisió per adaptar-lo als compromisos internacionals de la Unió i els estats membres, a través de la Directiva (UE) 2016/2284 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de desembre de 2016, relativa a la reducció de les emissions nacionals de determinats contaminants atmosfèrics, per la qual es modifica la Directiva 2003/35/CE i es deroga la Directiva 2001/81/CE.

En concret, la Directiva 2016/2284 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de desembre de 2016, estableix els compromisos de reducció d'emissions dels estats membres per a les emissions atmosfèriques antropogèniques de diòxid de sofre (SO_2), òxids de nitrogen (NO_x), compostos orgànics volàtils no metàncs (COVNM), amoníac (NH_3), i partícules fines ($\text{PM}_{2,5}$). També preveu l'adopció, per part dels estats membres, d'un programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica i el seguiment de les emissions i els seus efectes en els ecosistemes, així com la presentació d'informació en aquest sentit.

El Regne d'Espanya, com a Estat membre, ha de complir els compromisos de reducció d'emissions que estableix la Directiva per als horitzons temporals del període des del 2020 al 2029 i a partir del 2030. A fi de demostrar els avenços cap a la consecució dels compromisos de reducció d'emissions fixats per a l'any 2030, s'han de determinar el 2025 uns nivells indicatius d'emissió que siguin viables tècnicament i no suposin costos desproporcionats. Els compromisos nacionals de reducció d'emissions que preveu la Directiva a partir del 2030 es basen en les possibilitats estimades de reducció

de cada Estat membre que conté l'Informe ETCA núm. 16 de gener de 2015 (d'ara endavant ETCA 16).

II

Aquest Reial decret té per objecte incorporar a l'ordenament jurídic espanyol les previsions que conté la Directiva 2016/2284 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de desembre de 2016.

Amb aquesta finalitat, aquest Reial decret fixa els objectius de reducció de les emissions atmosfèriques antropogèniques de diòxid de sofre (SO₂), òxids de nitrogen (NO_x), compostos orgànics volàtils no metànics (COVNM), amoníac (NH₃), i partícules fines (PM_{2,5}). Així mateix, regula l'elaboració, adopció i aplicació, per part del Regne d'Espanya, d'un programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica, la finalitat del qual és complir els compromisos de reducció d'emissions i contribuir a la consecució dels objectius de qualitat de l'aire que estableix la normativa europea.

Tant la derogada Directiva 2001/81/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre, com la Directiva 2016/2284 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de desembre, que ara es transposa, exclouen les illes Canàries del seu àmbit d'aplicació per raons geogràfiques. Per aquest motiu, les emissions de les illes Canàries no s'inclouen en el compliment dels compromisos de reducció establerts per al Regne d'Espanya. No obstant això, no ocorre així amb el Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica, que comprèn tot el territori nacional.

El Reial decret consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva composta de 13 articles, estructurats en cinc capítols, dues disposicions addicionals, quatre disposicions finals i quatre annexos.

El capítol I regula les disposicions generals relatives a l'objecte, l'àmbit d'aplicació i les definicions del Reial decret. El capítol II fixa els compromisos nacionals d'emissió que el Regne d'Espanya assumeix, com a conseqüència de les seves obligacions derivades de la Directiva europea, es remet a l'annex I per a l'enumeració concreta de les substàncies contaminants a les quals són aplicables aquestes reduccions i l'annex II fixa quantitativament els objectius a assolir per a cadascuna d'aquestes en el període considerat.

El capítol III estableix l'obligació d'aprovar un programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica, en regula el contingut mínim, així com les mesures específiques, que, de conformitat amb la Directiva, ha de contenir el Programa esmentat.

El Programa nacional ha de contenir mesures aplicables a tots els sectors pertinents com ara l'agricultura, la generació d'energia, la indústria, el transport per carretera, el transport per vies navegables, la calefacció domèstica, la utilització de màquines mòbils no de carretera i l'ús i la fabricació de dissolvents. Així mateix, aquest capítol regula els requisits quant a l'elaboració, la tramitació i l'aprovació del Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica.

El capítol IV estableix diversos mecanismes de seguiment dels objectius del Programa nacional com ara la constitució d'una xarxa territorial de mesura de les emissions i dels efectes de la contaminació atmosfèrica en els ecosistemes terrestres i aquàtics. A més, es revisa i s'actualitza la regulació del Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) i l'obligació d'elaborar els informes d'inventaris i projeccions d'emissions dels contaminants atmosfèrics i remetre'ls a la Comissió Europea. Per fer-ho, l'annex I especifica els contaminants i la periodicitat amb la qual s'han d'elaborar aquests informes i l'annex III, la metodologia que s'ha d'aplicar en la seva elaboració, així com el format en què s'han de remetre els informes. També l'article 12 estableix una obligació general d'informació al públic sobre el Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica i els resultats del seu seguiment i sobre la informació que elabora el Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera a través de la pàgina web del Ministeri per a la Transició Ecològica. L'annex IV estableix els indicadors optatius que es poden utilitzar per fer el seguiment dels efectes de la contaminació atmosfèrica en els ecosistemes.

El capítol V regula el règim sancionador aplicable als supòsits d'incompliment de les prescripcions d'aquest Reial decret, que és el que preveu la Llei 34/2007, de 15 de novembre.

La disposició addicional primera estableix les consideracions específiques per a l'ús de biocombustibles sòlids en calderes d'ús no industrial i la disposició final segona assenyala que aquest Reial decret no afecta les emissions de contaminants dels equips i sistemes d'armes necessaris per a la protecció dels interessos essencials de la defensa nacional.

Finalment, les quatre disposicions finals determinen, respectivament, el títol competencial a l'empara del qual es dicta aquest Reial decret, la incorporació al nostre ordenament jurídic del dret europeu que s'opera a través d'aquest, així com l'habilitació normativa per a la seva futura modificació i l'entrada en vigor d'aquest.

III

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1. 23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient. L'habilitació per portar a terme aquest desplegament reglamentari està continguda en la disposició final novena apartat primer de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, que faculta el Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències, aprovi totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació, l'execució i el desplegament del que estableix la Llei.

Aquest Reial decret s'adequa als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i, en particular, als principis de necessitat i eficiència, ja que es tracta de l'instrument més adequat per garantir que la normativa europea s'aplica d'una manera homogènia en tot el territori nacional, fet que garanteix l'interès general, i es justifica en la necessitat de transposar al nostre ordenament la Directiva (UE) 2016/2284 del Parlament Europeu i del Consell. També s'adequa al principi de proporcionalitat, atès que no hi ha cap alternativa menys restrictiva de drets o que imposi menys obligacions als destinataris. Quant als principis de seguretat jurídica, transparència i eficiència, la norma esmentada s'hi adequa atès que és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, s'ha procurat la participació de les parts interessades, i s'han evitat càrregues administratives innecessàries o accessòries, i al mateix temps aquesta conducta és compatible amb la translació correcta a l'ordenament intern de la normativa europea.

D'altra banda, aquest Reial decret està previst en el Pla anual normatiu per al 2018, aprovat per Acord del Consell de Ministres el 7 de desembre de 2017.

L'elaboració i la tramitació d'aquest Reial decret s'ha efectuat de conformitat amb el que preveu l'article 26 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern. En la seva elaboració, s'han consultat els agents econòmics i socials, les comunitats autònomes, les ciutats de Ceuta i Melilla, així com les entitats locals i els sectors més representatius afectats potencialment. A més, el projecte s'ha sotmès al Consell Assessor del Medi Ambient i al tràmit de participació pública, d'acord amb el que disposa la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les directives 2003/4/CE i 2003/35/CE).

En virtut d'això, a proposta de la ministra per a la Transició Ecològica, amb l'aprovació prèvia que preveu l'article 26.5, cinquè paràgraf, de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 6 de juliol de 2018,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Finalitat i objecte.*

Aquest Reial decret té com a finalitat establir les mesures necessàries per aconseguir uns nivells de qualitat de l'aire que no suposin efectes negatius significatius en la salut humana i el medi ambient.

Amb aquesta finalitat, aquest Reial decret té per objecte:

- a) Establir els compromisos nacionals de reducció de les emissions atmosfèriques antropogèniques de diòxid de sofre (SO_2), òxids de nitrogen (NO_x), compostos orgànics volàtils no metànics (COVNM), amoníac (NH_3), i partícules fines ($\text{PM}_{2,5}$).
- b) Regular el contingut i el procediment per a l'elaboració, adopció i aplicació d'un programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica.
- c) Establir un sistema per al seguiment de les emissions i dels seus efectes en els ecosistemes, així com la presentació d'informes en aquest sentit.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret s'aplica a les emissions dels contaminants que inclou l'annex I procedents de totes les fonts presents en el territori espanyol, així com en els espais marítims on el Regne d'Espanya exerceix la seva sobirania, drets sobirans o jurisdicció, incloses, si s'escau, les zones de control de la contaminació.

Queden excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret les emissions que es produeixin a les illes Canàries i en els seus espais marítims adjacents on el Regne d'Espanya exerceix la sobirania, els drets sobirans o la jurisdicció.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per:

1. «Emissió»: l'alliberament a l'atmosfera d'una substància procedent d'una font puntual o difusa.
2. «Emissions antropogèniques»: les emissions atmosfèriques de contaminants associades a activitats humanes.
3. «Precursors de l'ozó»: els òxids de nitrogen, els compostos orgànics volàtils no metànics, el metà i el monòxid de carboni.
4. «Objectius de qualitat de l'aire»: els valors límit, els valors objectiu i les obligacions en matèria de concentració de l'exposició que estableixen la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, i el Reial decret 102/2011, de 28 de gener, relatiu a la millora de la qualitat de l'aire.
5. «Diòxid de sofre» o « SO_2 »: qualsevol compost de sofre expressat com a diòxid de sofre (SO_2), inclòs el triòxid de sofre (SO_3), l'àcid sulfúric (H_2SO_4) i els compostos reduïts de sofre com el sulfur d'hidrogen (H_2S), els mercaptans i els sulfurs de dimetil.
6. «Òxids de nitrogen» o « NO_x »: l'òxid nítric i el diòxid de nitrogen, expressats com a diòxid de nitrogen.
7. «Compostos orgànics volàtils no metànics» o «COVNM»: tots els compostos orgànics, diferents del metà, que poden produir oxidants fotoquímics per reacció amb els òxids de nitrogen en presència de la llum solar.
8. «Partícules fines» o « $\text{PM}_{2,5}$ »: les partícules amb diàmetre aerodinàmic igual o inferior a 2,5 micròmetres (μm).
9. «Carboni negre» o «CN»: partícules carbonoses que absorbeixen la llum.

10. «Compromís nacional de reducció d'emissions»: l'obligació de reduir les emissions d'una substància; indica la reducció d'emissions que com a mínim s'ha d'aconseguir en un determinat any natural, expressada com un percentatge del total de les emissions alliberades durant l'any de referència (2005).

11. «Cicle d'aterratge i enlairament»: el cicle que inclou el rodatge d'enlairament i d'arribada, l'enlairament, la pujada, l'aproximació i l'aterratge i totes les altres operacions de les aeronaus que es fan a una altura de fins a 3.000 peus (914,4 m).

12. «Tràfic marítim internacional»: els viatges per mar i en aigües costaneres en vaixells de qualsevol pavelló, llevat dels vaixells de pesca, amb sortida des del territori d'un país i arribada al territori d'un altre país.

13. «Zona de control de la contaminació»: una zona marina situada a no més de 200 milles nàutiques de les línies de base a partir de les quals es mesura l'amplada de les aigües territorials, establerta per un Estat membre als efectes de prevenció, reducció i control de la contaminació per vaixells, d'acord amb les normes internacionals aplicables.

14. «Legislació dirigida a controlar la contaminació atmosfèrica a la font»: la legislació destinada a reduir les emissions de contaminants atmosfèrics que preveu aquest Reial decret amb l'aplicació de mesures de mitigació a la font.

CAPÍTOL II

Compromisos nacionales de reducció de les emissions

Article 4. *Compromisos nacionales de reducció d'emissions.*

1. S'estableixen els «Compromisos nacionales de reducció d'emissions» que conté l'annex II, per a les emissions antropogèniques anuals de diòxid de sofre, òxids de nitrogen, compostos orgànics volàtils no metànics, amoníac i partícules fines. Aquests compromisos s'han d'assolir en els terminis que estableix el mateix annex II.

2. Sense perjudici de les mesures que adopta aquest Reial decret, les administracions públiques competents han d'adoptar totes les mesures que siguin necessàries per garantir el compliment dels «Compromisos nacionales de reducció d'emissions».

3. A més, aquestes administracions han de prendre les mesures necessàries destinades a limitar el 2025 les emissions antropogèniques de diòxid de sofre, òxids de nitrogen, compostos orgànics volàtils no metànics, amoníac i partícules fines. Els nivells indicatius d'aquestes emissions es determinen segons una trajectòria lineal establerta entre els seus nivells d'emissió que fixen els compromisos de reducció d'emissions per al 2020 i els nivells d'emissió que fixen els compromisos de reducció d'emissions per al 2030.

Quan des del punt de vista econòmic o tècnic sigui més eficient, es pot seguir una trajectòria de reducció no lineal sempre que a partir del 2025 convergeixi progressivament en la trajectòria de reducció lineal i que no afecti cap compromís de reducció d'emissions per al 2030. Aquesta trajectòria de reducció no lineal i els motius per seguir-la s'estableixen en el Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica que estableix l'article 6.

4. Als efectes del compliment dels «Compromisos nacionales de reducció d'emissions» no es comptabilitzen les emissions següents:

- a) Les emissions de les aeronaus fora del cicle d'aterratge i d'enlairament;
- b) Les emissions del tràfic marítim internacional;
- c) Les emissions d'òxids de nitrogen (NO_x) i compostos orgànics volàtils no metànics (COVNM) de les activitats que preveuen les categories 3B (gestió de fems) i 3D (sòls agrícoles) de la nomenclatura per a informes (d'ara endavant «NFR», per les seves sigles en anglès de Nomenclature for Reporting) establerta pel Conveni LRTAP.
- d) Les emissions del tràfic marítim nacional des de les illes Canàries i cap a aquestes.

Article 5. *Mecanismes de flexibilitat.*

1. La Direcció General de Biodiversitat i Qualitat Ambiental pot elaborar, d'acord amb l'annex III, part 4, inventaris nacionals d'emissions anuals ajustats de diòxid de sofre, òxids de nitrogen, compostos orgànics volàtils no metànics, amoníac i partícules fines quan l'incompliment dels seus compromisos nacionals de reducció d'emissions es degui a l'aplicació de les metodologies d'inventaris d'emissions millorades i actualitzades sobre la base dels coneixements científics.

Als efectes de determinar si es compleixen les condicions pertinents que estableix l'annex III, part 4, es considera que els compromisos de reducció d'emissions per als anys 2020 al 2029 siguin els fixats el 4 de maig de 2012, data en què es va revisar el Protocol de Göteborg.

A partir del 2025, en el supòsit que s'utilitzin factors d'emissió o metodologies per estimar les emissions per a una categoria específica que siguin significativament diferents de les que s'esperava utilitzar a l'hora d'aplicar una norma dictada en virtut de la legislació emanada de la Unió Europea dirigida a controlar la contaminació atmosfèrica, s'apliquen les següents condicions addicionals als ajustos de conformitat amb l'annex III, part 4, punt 1, lletra d), incisos ii) i iii):

a) Quan es demostrï que aquests factors d'emissió significativament diferents no es deriven de l'aplicació o execució internes de la legislació europea esmentada, després que s'hagin considerat les conclusions dels programes nacionals d'inspecció i execució que examinen l'eficàcia de la legislació dirigida a controlar la contaminació atmosfèrica;

b) quan el Regne d'Espanya hagi informat la Comissió Europea sobre la diferència significativa en els factors d'emissió, en virtut de l'article 11.2 de la Directiva 2016/2284 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de desembre.

2. Quan en un any determinat, a causa d'un hivern excepcionalment fred o d'un estiu excepcionalment sec, no es puguin complir els compromisos de reducció d'emissions, aquests es poden complir determinant la mitjana de les emissions nacionals anuals per a l'any en qüestió, l'any anterior i l'any següent a aquest any, sempre que aquesta mitjana no superi el nivell d'emissions nacionals anual determinat pel compromís de reducció.

3. Quan en un any determinat el Regne d'Espanya, sempre que un o més compromisos de reducció que estableix l'annex II s'hagin fixat en un nivell més estricte que la reducció eficient en termes de costos determinada a l'ETCA 16, conclogui que, després que s'hagin aplicat totes les mesures eficients en termes de costos, no pot complir els compromisos de reducció d'emissions, es considera que compleix el compromís corresponent de reducció d'emissions durant un període màxim de cinc anys, sempre que per a cadascun dels anys esmentats compensi el seu incompliment amb una reducció equivalent d'emissions d'un altre contaminant que figuri a l'annex II.

4. Es considera que Espanya compleix les seves obligacions en virtut de l'article 4 durant tres anys com a màxim quan l'incompliment dels seus compromisos de reducció d'emissions per als contaminants de què es tracti es degui a una interrupció o pèrdua de capacitat sobtada i excepcional en el subministrament d'energia o de calor o en el sistema de producció que no es pugui haver previst raonablement i sempre que concorrin les condicions següents:

a) Quan s'hagi demostrat que s'han fet tots els esforços raonables, inclosa l'aplicació de noves mesures i polítiques, per garantir-ne el compliment, i que se seguirà fent-los perquè el període d'incompliment sigui al més breu possible, i

b) quan s'hagi demostrat que l'aplicació de mesures i polítiques addicionals a les esmentades a la lletra a) implicaria costos desproporcionats, comprometria seriosament la seguretat energètica nacional o plantejaria un risc important de pobresa energètica per a una part significativa de la població.

5. S'informa la Comissió Europea de la intenció d'aplicar els apartats 1, 2, 3 o 4 com a molt tard el 15 de febrer de l'any d'informació considerat. En particular, s'ha d'informar

sobre els contaminants i sectors de què es tracti i, en cas que disposin d'aquesta informació, sobre la magnitud dels efectes en els inventaris nacionals d'emissió.

6. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les potestats de la Comissió Europea respecte a l'examen, la valoració i el control dels mecanismes de flexibilitat que figuren en els apartats 1.b), 6 i 7 de l'article 5 i article 11.2 de la Directiva.

CAPÍTOL III

Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica

Article 6. *Elaboració i aprovació del Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica.*

1. Amb la finalitat de complir amb els «Compromisos nacionales de reducció d'emissions» que fixa l'annex II d'aquest Reial decret, el Ministeri per a la Transició Ecològica ha d'elaborar, amb la participació de la resta de ministeris implicats, així com amb les diferents administracions competents, un «programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica» per a les emissions antropogèniques anuals de diòxid de sofre, òxids de nitrogen, compostos orgànics volàtils no metànics, amoníac i partícules fines. Amb aquesta finalitat es crea un grup de treball en què estiguin representats tots els ministeris competents.

2. El procés d'elaboració del Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica s'ha d'efectuar de conformitat amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient. En particular, s'ha de consultar el públic i les autoritats competents que per raó de les seves responsabilitats mediambientals específiques en l'àmbit de la contaminació atmosfèrica, de la qualitat de l'aire i de la gestió de la qualitat de l'aire, es puguin veure afectades per l'aplicació del Programa esmentat.

3. El Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica per al període 2019-2022 s'ha d'aprovar mitjançant Acord del Consell de Ministres abans de l'1 d'abril 2019 i s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i a la pàgina web de Ministeri per a la Transició Ecològica.

El Programa, en la mesura en què contingui manaments vinculants o força normativa per a l'Estat, les administracions o els ciutadans, s'ha de sotmetre al dictamen preceptiu del Consell d'Estat.

4. En l'elaboració, l'adopció i l'aplicació del Programa:

a) S'ha de valorar en quina mesura les fonts d'emissions poden tenir un impacte sobre la qualitat de l'aire en el seu territori i en el d'estats membres veïns, si s'escau, utilitzant dades i metodologies elaborats pel Programa europeu de seguiment i avaluació (d'ara endavant «EMEP», per les seves sigles en anglès de European Monitoring and Evaluation Programme) en virtut del Protocol relatiu al finançament a llarg termini del Programa concertat de seguiment continu i avaluació del transport a gran distància dels contaminants atmosfèrics a Europa del Conveni LRTAP;

b) s'ha de tenir en compte la necessitat de reduir les emissions de contaminants atmosfèrics per complir els objectius de qualitat de l'aire en el seu territori i, si s'escau, en el dels estats membres veïns;

c) s'ha de donar prioritat a les mesures de reducció de les emissions de carboni negre a l'hora d'adoptar mesures per complir els seus compromisos nacionals de reducció de les partícules fines;

d) s'ha de garantir la coherència amb altres plans i programes pertinents establerts en virtut de requisits que indica la legislació nacional o de la Unió.

Article 7. Contingut mínim del Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica.

1. El Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica ha de tenir el contingut mínim següent:

a) El marc estratègic nacional en matèria de qualitat de l'aire i contaminació i, en particular:

1r Les prioritats estratègiques i els seus vincles amb les prioritats establertes en altres àmbits de referència, inclosos el canvi climàtic i, si s'escau, l'agricultura, la ramaderia, la indústria i el transport.

2n Les responsabilitats atribuïdes a les autoritats nacionals, regionals i locals.

3r Els avenços efectuats a causa de polítiques i mesures vigents en la reducció d'emissions i la millora de la qualitat de l'aire i el grau de compliment de les obligacions nacionals i de la Unió.

4t L'evolució prevista en el supòsit que les polítiques i mesures ja adoptades no experimentin cap modificació.

b) Les opcions estratègiques considerades per complir els compromisos de reducció d'emissions per al període entre 2020 i 2029 i a partir del 2030 i els nivells intermedis d'emissió establerts per al 2025, així com per seguir millorant la qualitat de l'aire, i l'anàlisi de les opcions, en particular, el mètode d'anàlisi; si es disposa d'informació, l'impacte, per separat o combinat, de les polítiques i mesures en la reducció d'emissions i la qualitat de l'aire i el medi ambient i les incerteses associades.

c) Les polítiques i mesures que s'han d'adoptar, amb el calendari per a la seva adopció, aplicació i revisió i les autoritats competents responsables de la seva execució.

d) Si s'escau, una explicació de les raons per les quals no es poden complir els nivells indicatius d'emissió per al 2025 sense adoptar mesures que comportin costos desproporcionats.

e) Si s'escau, una relació dels mecanismes de flexibilitat a què s'ha acollit el Regne d'Espanya de conformitat amb el que preveu l'article 5 i de les conseqüències mediambientals que resultin de l'aplicació dels mecanismes esmentats.

f) Una avaluació de la coherència de les polítiques i mesures elegides amb els plans i programes establerts en altres àmbits de referència.

2. Mesures específiques per complir els compromisos de reducció d'emissions d'amoníac. El Ministeri per a la Transició Ecològica, en col·laboració amb les autoritats competents de les comunitats autònomes, ha d'elaborar, adoptar i publicar un codi nacional de bones pràctiques agràries per controlar les emissions d'amoníac, basat en el Codi marc de bones pràctiques agràries de la CEPE/ONU i en les actualitzacions de les millors tècniques disponibles definides a l'article 3.10, de la Directiva 2010/75/UE del Parlament Europeu i el Consell. El Codi nacional ha de tenir, almenys, el contingut següent:

a) Mesures de gestió del nitrogen, tenint en compte el cicle complet del nitrogen.

b) Estratègies d'alimentació del bestiar.

c) Tècniques d'escampada de fems amb baix nivell d'emissions.

d) Sistemes d'emmagatzematge de fems amb baix nivell d'emissions.

e) Sistemes d'albergatge d'animals amb baix nivell d'emissions.

f) Possibilitats de limitació de les emissions d'amoníac generades per l'ús de fertilitzants minerals.

A l'hora d'adoptar les mesures indicades en aquest apartat, s'ha de valorar l'impacte d'aquestes a les petites explotacions i microexplotacions, i se les pot dispensar d'aquestes mesures quan sigui possible i apropiat tenint en compte els compromisos de reducció aplicables.

Article 8. Actualització del Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica.

1. El Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica s'ha d'actualitzar, com a mínim, cada quatre anys.
2. Per a l'actualització del Programa s'ha de seguir el mateix procediment que per a la seva aprovació, establert a l'article 6.
3. Les actualitzacions del Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica, han de contenir, almenys, el contingut següent:
 - a) Una avaluació dels avenços efectuats en l'aplicació del programa i en la reducció d'emissions i concentracions.
 - b) Qualsevol canvi significatiu de l'àmbit polític, les avaluacions, el programa o el seu calendari d'aplicació.
4. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1, les mesures de reducció d'emissions que preveu el Programa s'han d'actualitzar en un termini de divuit mesos a partir de la presentació de l'últim Inventari nacional d'emissions o de les últimes projeccions nacionals d'emissions si, segons les dades presentades, no es compleixen o hi ha un risc que no es compleixin els «compromisos nacionals de reducció d'emissions».

CAPÍTOL IV

Seguiment dels efectes de la contaminació atmosfèrica i Sistema espanyol d'inventaris

Article 9. Seguiment dels efectes de la contaminació atmosfèrica en els ecosistemes.

1. Amb la finalitat de fer el seguiment dels efectes negatius de la contaminació atmosfèrica en els ecosistemes, el Ministeri ha de crear una xarxa de llocs de seguiment que sigui representativa dels hàbitats d'aigua dolça, naturals i seminaturals i tipus d'ecosistemes forestals.
2. Per complir les obligacions que fixa aquest article la xarxa de seguiment ha d'estar basada en els indicadors de seguiment optatius que enumera l'annex IV, així com la Guia elaborada per la Comissió Europea «Ecosystem monitoring under Article 9 and Annex V of Directive 2016/2284» («Seguiment de l'ecosistema d'acord amb l'article 9 i annex V de la Directiva 2016/2284»).
3. Per aconseguir que el funcionament de la xarxa de llocs de seguiment sigui eficient en termes de costos, ha d'estar basada en els programes de seguiment que estableixen la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, el text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, en particular els articles 42 a 49, i, si s'escau, el Conveni LRTAP i els seus programes internacionals de cooperació (ICP en les seves sigles en anglès). Quan sigui possible, s'han d'utilitzar els emplaçaments i les dades sol·licitats d'acord amb aquests programes.
4. Amb la finalitat de garantir el compliment de les obligacions d'informació a la Comissió Europea i a l'Agència Europea de Medi Ambient derivades d'aquesta xarxa de seguiment, els responsables de les unitats administratives que gestionin les xarxes o els programes de seguiment esmentats a l'apartat anterior han d'enviar la informació que els sol·liciti la Direcció General de Biodiversitat i Qualitat Ambiental del Ministeri per a la Transició Ecològica. Amb aquesta finalitat, la Direcció General esmentada ha d'indicar a la resta d'unitats el tipus d'informació que han d'aportar, així com els terminis per fer-ho.
5. Amb aquesta finalitat, els responsables de les unitats administratives encarregades de la gestió de les xarxes o els programes de seguiment esmentats a l'apartat 1 han de

facilitar a la Direcció General de Biodiversitat i Qualitat Ambiental del Ministeri per a la Transició Ecològica el següent:

a) Abans de l'1 de juny de 2018, i a continuació cada quatre anys, la ubicació dels llocs de seguiment i els indicadors que s'hagin d'utilitzar per al seguiment de la contaminació atmosfèrica.

b) Abans del 15 de maig de 2019, i a continuació cada quatre anys, la informació referida als indicadors de seguiment seleccionats de conformitat amb el que estableix l'apartat 4.

A més, les unitats esmentades han de facilitar aquesta informació de manera que la Direcció General de Biodiversitat i Qualitat Ambiental la pugui adaptar al format que la Comissió Europea i l'Agència Europea de Medi Ambient estableixin per donar compliment a les obligacions d'enviament d'informació establertes per la Directiva.

Article 10. *Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI).*

1. Segons el que preveu l'article 27.4 de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, s'estableix el Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) de gasos d'efecte d'hivernacle i contaminants atmosfèrics, sota l'autoritat de la Direcció General de Biodiversitat i Qualitat Ambiental del Ministeri per a la Transició Ecològica.

2. El Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) ha d'elaborar periòdicament els inventaris nacionals d'emissions i absorcions de gasos d'efecte d'hivernacle i contaminants atmosfèrics, així com les projeccions d'emissions i absorcions a l'atmosfera i altres informes que Espanya hagi d'emplenar per tal de complir les obligacions d'informació assumides en el marc de la normativa internacional i europea d'emissions a l'atmosfera.

3. Els inventaris nacionals d'emissions i absorcions a l'atmosfera i les projeccions d'emissions i absorcions a l'atmosfera elaborats pel Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) han de cobrir la totalitat del territori espanyol, incloses les illes Canàries, així com els espais marítims en què el Regne d'Espanya exerceix la sobirania, els drets sobirans o la jurisdicció, incloses, si s'escau, les zones de control de la contaminació. Posteriorment, per tal de complir les obligacions d'informació assumides per Espanya en el marc de la normativa internacional i europea d'emissions a l'atmosfera, s'han d'elaborar els informes pertinents segons els requisits que s'estableixin.

4. Per al compliment de les seves comeses, el Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) pot sol·licitar a organismes públics i privats la informació necessària per estimar les emissions i absorcions de gasos d'efecte d'hivernacle i contaminants atmosfèrics i el càlcul de les seves projeccions. Els organismes tenen l'obligació de subministrar les dades sol·licitades atès que l'elaboració dels inventaris d'emissions a l'atmosfera es tracta d'una operació estadística a l'empara de la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública, i d'una obligació per a l'Estat per exigència de la normativa de la Unió Europea i dels tractats internacionals.

5. Els inventaris nacionals d'emissions i absorcions de gasos d'efecte d'hivernacle i contaminants atmosfèrics els ha d'aprovar la Direcció General de Biodiversitat i Qualitat Ambiental del Ministeri per a la Transició Ecològica.

6. Les projeccions d'emissions i absorcions a l'atmosfera les ha d'aprovar la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics a proposta del Ministeri per a la Transició Ecològica.

7. El Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) ha d'establir els mecanismes de col·laboració amb altres departaments ministerials, organismes públics o administracions públiques diferents de l'Administració General de l'Estat amb competències en l'àmbit de les emissions a l'atmosfera per assegurar el funcionament correcte del Sistema i el compliment adequat de les seves obligacions.

Article 11. Inventaris i projeccions nacionals d'emissions de contaminants atmosfèrics i informes sobre els inventaris.

1. Pel que fa als contaminants atmosfèrics, el Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) ha d'elaborar anualment l'Inventari nacional d'emissions dels contaminants inclosos en el quadre A de l'annex I d'aquest Reial decret, i l'ha d'enviar a la Comissió Europea, atenent els requisits i la periodicitat que estableix aquest annex.

2. El Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) ha d'elaborar, cada quatre anys, l'Inventari d'emissions nacionals desagregades espacialment i l'Inventari d'emissions de grans fonts puntuals dels contaminants de l'annex I, quadre B, i l'ha d'enviar a la Comissió Europea, de conformitat amb els requisits que estableix l'annex esmentat. Així mateix, el Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) ha d'elaborar, cada dos anys, les projeccions nacionals d'emissions dels contaminants de l'annex I, quadre B, i l'ha d'enviar a la Comissió Europea, de conformitat amb els requisits que estableix l'annex esmentat.

3. El Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) ha d'elaborar, anualment, un informe dels inventaris de l'apartat 1, i quan correspongui per la seva periodicitat, dels inventaris de l'apartat 2, de conformitat amb els requisits que estableix l'annex I, quadre C.

4. El Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) pot preparar i actualitzar, cada any, inventaris dels contaminants que figuren a l'annex I, quadre D.

5. Quan s'opti per un mecanisme de flexibilitat en virtut de l'article 5 d'aquest Reial decret, el Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) ha d'incloure a l'informe de l'inventari de l'any considerat la informació que demostrï que el recurs a aquest mecanisme de flexibilitat compleix les condicions pertinents que estableixen l'article 5.1 i l'annex III, part 4, o l'article 5, apartats 2, 3 o 4, segons que correspongui.

6. El Sistema espanyol d'inventari i projeccions d'emissions a l'atmosfera (SEI) ha d'elaborar els inventaris i les projeccions nacionals d'emissions de contaminants atmosfèrics i els seus informes corresponents esmentats en els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 del present article, de conformitat amb els requisits metodològics que estableix l'annex III d'aquest Reial decret.

Article 12. Accés a la informació.

De conformitat amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol, el Ministeri per a la Transició Ecològica ha de posar a disposició del públic a través de la seva pàgina web els inventaris nacionals d'emissions de contaminants a l'atmosfera, inclosos, quan sigui aplicable, els inventaris nacionals d'emissions ajustats, les projeccions nacionals d'emissions, els informes sobre els inventaris i la resta d'informes i les dades proporcionades a la Comissió Europea en el marc d'aquest Reial decret.

CAPÍTOL V

Règim sancionador

Article 13. Règim sancionador.

A l'incompliment del que disposa aquest Reial decret li és aplicable el règim sancionador que preveu la Llei 34/2007, de 15 de novembre.

Disposició addicional primera. Consideracions específiques per a l'ús de biocombustibles sòlids en calderes d'ús no industrial.

1. Els biocombustibles sòlids que es comercialitzin per ser utilitzats com a combustible en calderes d'ús no industrial han d'identificar la seva classe de qualitat i les especificacions,

segons el que estableixen les normes UNE-EN-ISO 17225, en funció de la tipologia del biocombustible sòlid i per al cas de pinyols d'oliva i clofolles de fruits, han de complir les especificacions que estableixen les normes UNE-164003 i UNE-164004, respectivament.

2. Els fabricants o proveïdors dels diferents tipus de biocombustibles sòlids han d'efectuar la declaració de qualitat i etiquetatge del producte, segons el que recullen les normes UNE del paràgraf anterior, i s'han d'assegurar especialment que la primera matèria emprada estigui dins de l'origen i font permesos per a cada classe de qualitat.

En tot cas, independentment del tipus de biocombustible o la norma de certificació, aquests no poden haver rebut cap tractament o procés químic.

Disposició addicional segona. *Consideracions sobre les emissions dels equips i sistemes d'armes de les Forces Armades.*

A causa de les característiques especials del material utilitzat per les Forces Armades, aquest Reial decret no afecta les emissions de contaminants dels equips i sistemes d'armes necessaris per a la protecció dels interessos essencials de la defensa nacional.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de les competències exclusives que a l'Estat atorga l'article 149.1.23a de la Constitució, en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret nacional la Directiva (UE) 2016/2284 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de desembre de 2016, relativa a la reducció de les emissions nacionals de determinats contaminants atmosfèrics, per la qual es modifica la Directiva 2003/35/CE i es deroga la Directiva 2001/81/CE.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

S'habilita el ministre per a la Transició Ecològica per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions necessàries per dictar disposicions reglamentàries de desplegament d'aquesta norma, així com per adaptar els annexos a la normativa europea.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 6 de juliol de 2018.

FELIPE R.

La ministra per a la Transició Ecològica,
TERESA RIBERA RODRÍGUEZ

ANNEX I

Seguiment i informes d'emissions atmosfèriques

Quadre A

Requisits relatius a la informació anual sobre emissions a què es refereix l'article 11, apartat 1

Element	Contaminants	Sèrie cronològica	Dates d'informació
Emissions totals (1) per nomenclatura NFR (2) i per categoria de font (3).	<ul style="list-style-type: none"> – SO₂, NO_x, COVNM, NH₃, CO. – Metalls pesants (Cd, Hg, Pb) (4). – COP (5) [total d'HAP (6), benzo(a)pirè, benzo(b) fluorantè, benzo(k)fluorantè, indeno(1,2,3-cd)pirè, dioxines/furans, PCB (7) i HCB (8)]. – Metalls pesants (As, Cr, Cu, Ni, Se, Zn i els compostos d'aquests metalls) (9). 	Cada any, des del 1990 fins a l'any d'informació menys dos (X-2).	15 de febrer (12).
	<ul style="list-style-type: none"> – PM_{2,5}, PM₁₀ (10), TPS (11) i CN (carboni negre). 	Cada any, des del 2000 fins a l'any d'informació menys dos (X-2).	

(1) S'entén per emissions totals les que estableix l'article d'aquest Reial decret, segons malla EMEP del Conveni LRTAP que exclou les illes Canàries.

(2) Nomenclatura per a informes (NFR), establerta pel Conveni LRTAP.

(3) S'ha d'informar sobre les emissions naturals de conformitat amb els mètodes que figuren en el Conveni LRTAP i la Guia per a la producció d'inventaris d'emissions de contaminants atmosfèrics de l'EMEP/AEMA. No s'han d'incloure en els totals i s'ha d'informar sobre aquestes per separat.

(4) Cd (cadmi), Hg (mercuri), Pb (plom).

(5) COP (contaminants orgànics persistents).

(6) HAP (hidrocarburs aromàtics policíclics).

(7) PCB (policlorobifenils).

(8) HCB (hexaclorobenzè).

(9) As (arsènic), Cr (crom), Cu (coure), Ni (níquel), Se (seleni), Zn (zinc).

(10) Per «PM₁₀», s'entenen les partícules d'un diàmetre aerodinàmic igual o inferior a 10 micròmetres (µm).

(11) TPS (total de partícules en suspensió).

(12) En cas d'errors, s'ha de presentar nova informació en un termini de quatre setmanes, com a màxim, amb una explicació clara dels canvis efectuats.

Quadre B

Requisits relatius a la informació sobre emissions a què es refereix l'article 11, apartat 2

Element	Contaminants	Sèries cronològiques/anys objectiu	Dates d'informació
Emissions totals per malla i per categoria de font (13).	<ul style="list-style-type: none"> – SO₂, NO_x, COVNM, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} – Metalls pesants (Cd, Hg, Pb). – COP (total d'HAP, HCB, PCB, dioxines/furans). – CN (carboni negre). 	Cada quatre anys per a l'any d'informació menys dos (X-2) a partir del 2021 (14).	1 de maig (15).
Emissions de les grans fonts puntuals (GFP) per categoria de font (13).	<ul style="list-style-type: none"> – SO₂, NO_x, COVNM, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} – Metalls pesants (Cd, Hg, Pb). – COP (total d'HAP, HCB, PCB, dioxines/furans). – CN (carboni negre). 	Cada quatre anys per a l'any d'informació menys dos (X-2) a partir del 2021 (14).	1 de maig (15).

Element	Contaminants	Sèries cronològiques/anys objectiu	Dates d'informació
Emissions projectades, agregades per NFR.	– SO ₂ , NO _x , NH ₃ , COVNM, PM _{2,5} i CN (carboni negre).	Biennal, inclosos els anys de projecció 2020, 2025, 2030 i, si es disposa de la informació, 2040 i 2050 a partir del 2019 (14).	15 de març.

(13) Segons malla EMEP del Conveni LRTAP.

(14) Primer report enviat per Espanya a la Comissió Europea el 2017 en virtut de la Directiva 2016/2284 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de desembre.

(15) En cas d'errors, s'ha de presentar nova informació en un termini de quatre setmanes, com a màxim, amb una explicació clara dels canvis efectuats.

Quadre C

Requisits relatius a la informació anual sobre emissions a què es refereix l'article 11, apartat 3

Element	Contaminants	Sèries cronològiques/anys objectiu	Dates d'informació
Informe sobre els inventaris.	– SO ₂ , NO _x , NMVOC, NH ₃ , CO, PM _{2,5} , PM ₁₀ i TSP. – Metalls pesants (Cd, Hg, Pb) i CN. – COP [total d'HAP, benzo(a)pirè, benzo(b)fluorantè, benzo(k)fluorantè, indeno(1,2,3-cd)pirè, dioxines/furans, PCB i HCB]. – Metalls pesants (As, Cr, Cu, Ni, Se, Zn i els compostos d'aquests metalls).	Cada any (com indiquen els quadres A i B).	15 de març.

Quadre D

Requisits relatius a la informació anual sobre emissions a què es refereix l'article 11, apartat 4

Element	Contaminants	Sèries cronològiques/anys objectiu	Dates d'informació
Emissions nacionals totals per categoria de font de la nomenclatura NFR (1).	– Metalls pesants (As, Cr, Cu, Ni, Se, Zn i els seus compostos) (2). – TPS (3).	Cada any, des de 1990 (des de 2000 en el cas de les TPS) fins a l'any d'informació menys dos (X-2).	15 de febrer.

(1) S'ha d'informar sobre les emissions naturals de conformitat amb els mètodes que estableix el Conveni LRTAP i la Guia per a la producció d'inventaris d'emissions de contaminants atmosfèrics de l'EMEP/AEMA. No s'han d'incloure en els totals nacionals i s'ha d'informar sobre aquestes per separat.

(2) As (arsènic), Cr (crom), Cu (coure), Ni (níquel), Se (seleni), Zn (zinc).

(3) TPS (total de partícules en suspensió).

ANNEX II

Compromisos nacionals de reducció d'emissions

Quadre A

Compromisos de reducció de les emissions de diòxid de sofre (SO₂), d'òxids de nitrogen (NO_x) i de compostos orgànics volàtils no metàncs (COVNM). Els compromisos de reducció tenen l'any 2005 com a any de referència. En el cas del transport per carretera, els compromisos de reducció s'apliquen a les emissions calculades en funció dels combustibles venuts.

	Reducció de les emissions de SO ₂ en comparació amb 2005		Reducció de les emissions de NO _x en comparació amb 2005		Reducció de les emissions de COVNM en comparació amb 2005	
	Per a qualsevol any entre 2020 i 2029	Per a qualsevol any a partir del 2030	Per a qualsevol any entre 2020 i 2029	Per a qualsevol any a partir del 2030	Per a qualsevol any entre 2020 i 2029	Per a qualsevol any a partir del 2030
Espanya	67%	88%	41%	62%	22%	39%

Quadre B

Compromisos de reducció de les emissions d'amoníac (NH₃) i de partícules fines (PM_{2,5}). Els compromisos de reducció tenen l'any 2005 com a any de referència. En el cas del transport per carretera, els compromisos de reducció s'apliquen a les emissions calculades en funció dels combustibles venuts.

	Reducció de les emissions de NH ₃ en comparació amb 2005		Reducció de les emissions de PM _{2,5} en comparació amb 2005	
	Per a qualsevol any entre 2020 i 2029	Per a qualsevol any a partir del 2030	Per a qualsevol any entre 2020 i 2029	Per a qualsevol any a partir del 2030
Espanya	3%	16%	15%	50%

ANNEX III

Metodologies per a la preparació i actualització dels inventaris i les projeccions nacionals d'emissions, els informes nacionals sobre els inventaris i els inventaris nacionals d'emissions ajustats que preveuen els articles 5, 10 i 11

En relació amb els contaminants que indica l'annex I, Espanya ha de preparar els inventaris nacionals d'emissions, si s'escau, els inventaris nacionals d'emissions ajustats, les projeccions nacionals d'emissions, els inventaris nacionals d'emissions desglossades espacialment, els inventaris de grans fonts puntuals i els informes sobre els inventaris utilitzant les metodologies adoptades per les parts en el Conveni LRTAP (directrius sobre presentació d'informes de l'EMEP), i ha d'utilitzar la Guia per a l'elaboració d'inventaris d'emissions de contaminants atmosfèrics d'EMEP/AEMA (Guia EMEP/AEMA) que s'hi esmenta. Utilitzant aquestes mateixes directrius també s'ha de preparar la informació addicional, en particular les dades d'activitat, que sigui necessària per a l'avaluació dels inventaris i les projeccions nacionals d'emissions.

L'aplicació de les directrius sobre presentació d'informes de l'EMEP s'entén sense perjudici del que disposa addicionalment aquest annex i dels requisits sobre nomenclatura per a informes (NFR), sèries cronològiques i dates d'informació que indica l'annex I.

Part 1

Inventaris nacionals d'emissions anuals

1. Els inventaris nacionals d'emissions han de ser transparents, coherents, comparables, complets i exactes.
2. Les emissions de les principals categories identificades s'han de calcular d'acord amb les metodologies que descriu la Guia EMEP/AEMA i amb l'objectiu d'aplicar una metodologia de nivell 2 o superior (més detallada), en la mesura que es pugui. Espanya pot utilitzar altres metodologies amb base científica compatibles per a l'elaboració dels inventaris nacionals d'emissions, si amb aquestes s'obtenen estimacions més exactes que amb les metodologies establertes per defecte a la Guia EMEP/AEMA.

3. En el cas de les emissions del transport, el Regne d'Espanya ha de calcular i comunicar les emissions d'acord amb els balanços energètics nacionals transmesos a Eurostat pel Ministeri per a la Transició Ecològica.

4. Les emissions generades pel transport de carretera s'han de calcular i se n'ha d'informar en aquest sentit en funció del combustible venut a Espanya.

5. Espanya ha de comunicar les seves emissions nacionals anuals expressades en la unitat aplicable especificada en el model de presentació de les emissions en nomenclatura NFR del Conveni LRTAP.

Part 2

Projeccions nacionals d'emissions

1. Les projeccions nacionals d'emissions han de ser transparents, coherents, comparables, completes i exactes, i s'hi ha d'incloure informació, almenys, sobre el següent:

- a) Una descripció clara de les polítiques i mesures adoptades i previstes incloses en les projeccions;
- b) si s'escau, els resultats de l'anàlisi de sensibilitat efectuada en relació amb les projeccions;
- c) una descripció de les metodologies, els models, les hipòtesis subjacents i els paràmetres d'entrada i sortida principals.

2. Les projeccions d'emissions s'han de calcular i agregar en relació amb els sectors emissors pertinents. Espanya ha de presentar, respecte a cada contaminant, una projecció «amb mesures» (mesures adoptades) i, si s'escau, «amb mesures addicionals» (mesures previstes), de conformitat amb les directrius de la Guia EMEP/AEMA.

3. Les projeccions nacionals d'emissions han de ser coherents amb l'Inventari nacional d'emissions anuals per a l'any x-3 i amb les projeccions presentades en virtut del Reglament (UE) 525/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, relatiu a un mecanisme per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i per a la notificació, en l'àmbit nacional o de la Unió, d'una altra informació rellevant per al canvi climàtic, i pel qual es deroga la Decisió núm. 280/2004/CE.

Part 3

Informes sobre els inventaris

Els informes sobre els inventaris s'han de preparar d'acord amb les directrius sobre presentació d'informes del Programa EMEP i s'han de presentar utilitzant el model d'informe sobre els inventaris que aquestes determinin. L'informe sobre els inventaris ha d'incloure, com a mínim, la informació següent:

- a) Descripcions, referències i fonts d'informació de les diferents metodologies, hipòtesis, factors d'emissió i dades d'activitat, així com les raons per les quals es van elegir;
- b) una descripció de les principals categories nacionals de fonts d'emissió;
- c) informació sobre les incerteses, la garantia de qualitat i la verificació;
- d) una descripció del que s'ha disposat institucionalment per a la preparació de l'Inventari;
- e) els nous càlculs i les millores previstes;
- f) si s'escau, informació sobre el recurs als mecanismes de flexibilitat que preveu l'article 5, apartats 1, 2, 3 i 4;
- g) si s'escau, informació sobre les raons per apartar-se de la trajectòria de reducció determinada de conformitat amb l'article 4, apartat 2, així com les mesures per tornar a convergir en la trajectòria;
- h) un capítol resum.

Part 4

Ajust dels inventaris nacionals d'emissions

1. Si Espanya proposa un ajust del seu Inventari nacional d'emissions d'acord amb l'article 5, apartat 1, ha d'incloure en la seva proposta a la Comissió, com a mínim, els documents següents:

- a) La prova del fet que s'ha excedit el compromís o els compromisos nacionals de reducció d'emissions de què es tracti;
- b) la prova de la mesura en què l'ajust de l'Inventari d'emissions redueix l'excés i contribueix al compliment del compromís o els compromisos nacionals de reducció d'emissions corresponents;
- c) una estimació de si es preveu que es compleixi el compromís o els compromisos nacionals de reducció d'emissions corresponents, i de la data en què es prevegi que es compleixi, sobre la base de les projeccions nacionals d'emissions sense ajust;
- d) la prova que l'ajust és coherent amb una o diverses de les circumstàncies següents; es pot fer referència a ajustos anteriors pertinents, segons que correspongui:

(i) En el cas de noves categories de fonts d'emissió:

- La prova que la nova categoria de font d'emissió està reconeguda en la bibliografia científica i/o a la Guia EMEP/AEMA,
- la prova que aquesta categoria de font no estava inclosa en l'Inventari nacional de l'historial d'emissions corresponent en el moment en què es va fixar el compromís de reducció d'emissions,
- la prova que les emissions d'una nova categoria de font contribueixen a impedir que Espanya compleixi els seus compromisos de reducció d'emissions, emparada per una descripció detallada de la metodologia, les dades i els factors d'emissió utilitzats per arribar a aquesta conclusió.

(ii) En el cas de factors d'emissió significativament diferents utilitzats per determinar les emissions de categories de fonts específiques:

- Una descripció dels factors d'emissió inicials, inclosa una descripció detallada de la base científica que va servir per determinar els factors d'emissió,
- la prova que els factors d'emissió inicials es van utilitzar per determinar les reduccions d'emissions en el moment en què es van establir,
- una descripció dels factors d'emissió actualitzats, amb informació detallada sobre la base científica que va servir per determinar els factors d'emissió,
- una comparació de les estimacions d'emissions efectuades utilitzant els factors d'emissió inicials i els actualitzats, amb la qual es demostrï que el canvi de factors d'emissió contribueix a impedir que Espanya compleixi els seus compromisos de reducció,
- les raons per les quals es va decidir que els canvis de factors d'emissió són significatius.

(iii) En el cas de metodologies significativament diferents utilitzades per determinar les emissions procedents de categories de fonts específiques:

- Una descripció de la metodologia inicial utilitzada, amb informació detallada de la base científica que va servir per determinar els factors d'emissió,
- la prova que la metodologia inicial es va utilitzar per determinar les reduccions d'emissions en el moment en què es van establir,
- una descripció de la metodologia actualitzada utilitzada, inclosa una descripció detallada de la referència o base científica que va servir per establir-la,
- una comparació de les estimacions d'emissions efectuades utilitzant la metodologia inicial i l'actualitzada, amb la qual es demostrï que el canvi de metodologia contribueix a impedir que Espanya compleixi els seus compromisos de reducció,
- les raons per les quals es va decidir que el canvi de metodologia era significatiu.

2. La informació de suport dels procediments d'ajust s'ha de basar en condicions prèvies similars i s'ha de presentar com indica l'apartat 1.

3. El Regne d'Espanya ha de tornar a calcular les emissions ajustades per garantir, en la mesura que es pugui, la coherència de les sèries cronològiques per a cada any al qual s'aplica l'ajust o ajustos.

ANNEX IV

Indicadors optatius per al seguiment dels efectes de la contaminació atmosfèrica a què es refereix l'article 9

a) En el cas dels ecosistemes d'aigua dolça: la determinació de la magnitud del dany biològic, inclosos els receptors sensibles (micròfits, macròfits i diatomees), i de la disminució de les poblacions de peixos o invertebrats:

- com a indicador principal, la capacitat neutralitzant d'acidesa (ANC) i, com a indicadors complementaris, l'acidesa (pH), el sulfat dissolt (SO_4), el nitrat (NO_3) i el carboni orgànic dissolt:

- freqüència de mostreig: d'annual (renovació a la tardor dels llacs) a mensual (corrents d'aigua).

b) En el cas dels ecosistemes terrestres: una anàlisi de l'acidesa del sòl, de la pèrdua de nutrients del sòl, del contingut i balanç de nitrogen i de la pèrdua de biodiversitat:

(i) com a indicador principal, l'acidesa del sòl: fraccions intercanviables de cations bàsics (saturació bàsica) i alumini intercanviable en els sòls:

- freqüència de mostreig: cada deu anys;
- com a indicadors complementaris: pH, sulfat, nitrat, cations bàsics i concentracions d'alumini en la solució del sòl:

- freqüència de mostreig: cada any (si és pertinent).

(ii) com a indicador principal, el lixiviat de nitrats del sòl (NO_3 , lix). freqüència de mostreig: cada any.

(iii) com a indicador principal, la relació carboni/nitrogen (C/N) i, com a indicador complementari, el nitrogen total en el sòl (Ntot):

- freqüència de mostreig: cada deu anys.

(iv) com a indicador principal, el balanç de nutrients en el fullatge (N/P, N/K, N/Mg):

- freqüència de mostreig: cada quatre anys.

c) En el cas dels ecosistemes terrestres: anàlisi del dany de l'ozó en el creixement de la vegetació i en la biodiversitat:

(i) com a indicador principal, el creixement de la vegetació i el dany al fullatge i, com a indicador complementari, el flux del carboni (Cflux):

- freqüència de mostreig: cada any.

(ii) com a indicador principal, la superació dels nivells crítics basats en els fluxos:

- freqüència de mostreig: cada any durant el període de creixement.